

ПАГОНЯ



**Аляксандра Дубко
адправілі ў Магілёў**

Аляксандр Лукашэнка прызначаў
Аляксандра Дубко – старшыню калгаса
«Азёры» Гарадзенскага раёна - намеснікам
старшыні Магілёўскага аблвыканкама.

Нагадаем, што напярэдні старшыням
Магілёўскага аблвыканкама прызначаны
яшчэ адзін гарадзенскі гадаванец Барыс
Батура.

Пажар на «Азоце»

11 студзеня адбыўся пажар у 9-м цеху
водазабеспечэння гарадзенскага дзяржаў-
нага вытворчага аб'яднання «Азот».

Як паведамілі ў прэс-службе Міністэрства
па надзвычайных сітуацыях, загарэ-
лася градзірня - збудаванне для ахалодж-
вання вады вышынёй 18 метраў, якая зна-
ходзілася на планавым прафілактычным
рамонце. Пацярпелых няма, але агонь паши-
кодзіў абышыку градзірні са шклопласты-
ку на плошчы 370 квадратных метраў.

Прычынай здарэння стала парушэнне
правілаў пажарнай бяспекі пры правядзенні
агнявых працаў. Узгаранне абышыкі адбы-
лося ад іскры ў той момант, калі чацвёра
рабочых праводзілі рамонтныя работы ў вер-
хняй частцы градзірні з выкарыстаннем га-
завых разакоў.

Марат Гаравы

Адшкадаванне для вязняў

17 студзеня ў гарадзенскім гарвыкан-
каме начніца прыём заяву на атрыманне
грошовых кампенсацый ад гараджанаў,
якія пацярпелі ад нацыянал-сацыялістических
пераследаў у гады другой сусветнай вайны.

Эта грамадзянка, чыя прымусовая пра-
ца выкарыстоўвалася ў Германіі, Аўстрыі
і на акупаваных тэрыторыях (вязні канцла-
геру і гета, вывезенія на прымусовыя пра-
цы). Прыйём будзе ажыццяўляцца штодзён-
на, апрача нядзеляў і святочных дзён, да 6
красавіка, па графіку і ў алфавітным па-
радку. Дакументы будуть прымасць члены
спецыяльнай створанай гарадской кваліфі-
канай камісіі.

Аформіць заявы на кампенсацыю такса-
ма маюць права нашчадкі пацярпелых гра-
мадзянаў, вывезеных у Германію і Аўстрыю.

Ася Куніцкая

Падарожнікі ваўчары

У панядзелак увечары ў Гродне
падвысіліся кошты на ваўчары ў Польшчу.
Для падарожжа на прыватных аўтобусах і
бусах за ваўчар цяпер давядзенца аддаць
1400 рублёў. Дзяржаўны гарадзенскі аўтакамбінат прадае ваўчары па 1500 рублёў.

Ул.Інф.

Абраавалі ксяндза

Распачата крымінальная справа па
факту крадзяжу ў дому ксянда касцёла ў
весцы Рэпля ў Ваўкавыскім раёне.

Святар звярнуўся з заявай у РАУС 11
студзеня. Ён паведаміў, што ў перыяд з 31
снежня па 11 студзеня праз незачыненае
акно з яго дома выкрадзены 970 нямецкіх
марак, 920 даляраў ЗША і 1000 польскіх
злотых.

Гэтыя гроши ксёндз прывёз з Варшавы ў
якасці матэрыяльнай дапамогі для касцёла.

Ася Куніцкая

19 і 20 студзеня - воблачна, з
праясненнямі, без ападкаў. На дарогах
месцамі - галалёдзіца. Тэмпература па-
ветра 19 і 20 студзеня ўначы -2...-7; уд-
зень -5. Пры праясненнях - да +12. Ве-
цер усходні, паўночна-ўсходні.

НАДВОРДЕ

Ларыса Геніюш - Чалавек стагоддзя Гарадзеншчыны



Ларыса Геніюш каля сваёй хаты ў Зэльве

Сёння ПАГОНЯ падводзіць вынікі конкурсу «Чалавек стагоддзя Гарадзеншчыны». Праект распачаўся напачатку снежня мінулага года. За гэты час удзел у ім прыняло больш за сотню чалавек. Сярод іх - гісторыкі, культуролагі, журналісты, палітыкі. Усе падкрэслі, што Гарадзеншчына надзвычай багатая на славутых людзей, і выбраць з іх самага выбітнага - няпроста.

Сярод названых адразу сталі першымі па
колькасці ўзгадванняў два імені: Васіль Бы-
кава і Ларысы Геніюш. Васіль Быкав пачаў
творчую дзейнасць у Гродне. Тут да яго прый-
шла сусветная слава. Ён здолеў адлюстраваць
беларускі погляд на жыццё. Васіль Быкав пака-
заў беларусаў у кантэксте агульной
цывілізацыі. Ягоны творы метад - паказаць
бязмежнасць духу і волі чалавека ў любых,
самых абмежаваных умовах існавання. Яго-
ныя творы, прысвечаныя трагічным падзеям
вайны, скалечаным лёсам людзей, несправядлівасці і бязлітасці жыццёвых
удараў, tym не менш, прасякнутыя высокім
алтызмам, бо даказваюць, што сам чалавек -
гаспадар свайго жыцця.

Ларыса Геніюш вядомая не толькі
творчымі дасягненнямі. Шчырасць, любоў да

радзімы абузовілі рэпрэсіі супраць яе,
прыяўлі спачатку ў эміграцыю, а потым - у
сталінскія лагеры. Але ні на хвіліну не
стстраціла яна веры ў адраджэнне сапраўднай
Беларусі, ні на хвіліну не паверыла і не заха-
цела паказаць, што паверыла камуністычнай
ідэі. Яе патрыятызм, прыродная шчырасць,
нязломнасць выяўляліся не толькі ўе вер-
шах, а ў постаці, фігуры, поглядзе самай
гэтай нязвычайной кабеты. Яна нарадзілася на
Зэльвеншчыне, тут памерла. Праз усё жыц-
цё адчуваала непарыўную сувязь з маці-Беларуссю, з Гарадзенскім краем.

Выбраць сярод гэтых двух людзей Чалавека стагоддзя было няпроста таксама і
рэдакцыі ПАГОНІ. Мы вырашылі, што ні ў
творчым плане, ні ў грамадзянскай
мужнасці Васіль Быкав і Ларыса Геніюш
не саступаюць адзін аднаму. Вызначальным
момантам стала тое, што постаць Ларысы
Геніюш дае ўсім нам веру. Веру і надзею,
што, насуперак абставінам, мы можам жыць
па-людску. Будаваць Беларусь, прынамсі, у
душы. Ствараць уласны асяродак існавання.
Жыць без хлусні, хіцавасці, хамства. Закла-
даць падмурак, якім скарыстаюцца нашыя
дзеці і ўнуکі, калі надыйдзе час адрадзіць
уласную краіну, сапраўдную Беларусь.

«На зямлі беларускай мае алтары»

Сёня на пласе Родная Мова,
Вырваць жывую
належыць з агню,
Слова «кахаю» - слабое слова.
Мужнае слова - «абараню!»

За што 10 лютага 1949 году Вярхоўны Суд БССР судаў Ларысу Геніюш? Арышту папярэднічала афіцыйнае патрабаванне да Пражскага Граду 10 лютага 1948 году ад савецкіх уладаў аб выдачы трох ваеных злачынцаў. Двое з іх - Ларыса і Янка Геніюшы. У частцы дакумента, датычнага Ларысы Геніюш, съцвярджалася, што «былая савецкая грамадзянка Ларыса Геніюш, актыўная ўдзельніца антысавецкіх нацыяналістичных арганізацый, была старшыней Пражскага аддзела Беларускага Камітэту самапомачы, у сваіх артыкулах і вершах распаўсюджае антысавецкія ідэі і паклёнічае на Савецкі Саюз».

Але Ларыса Геніюш не была старшыней аддзела Камітэту самапомачы, як і ніколі не зьяўлялася грамадзянкай БССР, паколькі выехала ў Прагу з Заходняй Беларусі, што да 1939 году ўваходзіла ў склад Польшчы.

Запярэчыць тады ўсемагутнаму Савецкаму Саюзу Чэхаславакія не за-
хацела, і Геніюшы былі тэрмінова паз-
баўленыя чэхаславацкага грамадзянства.

5 сакавіка 1948 году Ларыса і Янку Геніюшы арыштавалі чэхаславацкія ворганы бяспекі. Абласны суд у Пра-
зе паспрабаваў заступіцца за арыштаваных, ахарактарызаваўшы дзеяньні ўлады як неправамоцныя. Але словаў Фэміды тады ўжо нікто ня слухаў.

Вярхоўны Суд БССР засудзіў абодвух на 25 гадоў зняволенія (лягеру).

З юрыдычнага гледзішча абвінавачванне гучала непераканаўча нават на той час. Пад артыкул 66 тагачаснага Крыміナルнага Кодэксу падпала «оказанне какім бы то ни было способом помощи той части международной буржуазии, которая, не признавая равноправия коммунистической системы, приходящей на смену капиталистической системе, стремится к её свержению».

Абвінавачванне гучала тым болей бязглазі, што паводле гэтага артыкула, пакаранье магло быць у выглядзе пазбаўлення грамадзянства БССР і выгнання вінаватых за межы СССР. Тым часам суддзя зачытаў прысуд гвалтоўна прывезеным з-за мяжы падсудным, якія ніколі не былі савецкімі грамадзянамі.

(Працяг - на стар. 5)

У яе вершах - ані слова боязі

Для майго пакалення, якое пачало набіраць жыццёвые тэмп разам з беларускай незалежнасцю, імя Ларысы Геніюш тады, у пачатку 90-х, гучала крыху незразумела. У школе толькі-толькі пачалі вывучаць яе творчасць, а з усіх бакоў сыпалася трываўдзіна: Жанчына-Паэтка, Жанчына-Змагарка, Жанчына-Беларуска. Мы яе не ведалі. Памятаю, як было ніякавата, бо гэтыя магутныя слова пасля аўтаматычных паўтарэнняў ператвараліся у пусты гук. А адшуканыя ў бібліятэках успаміны тых, хто яе ведаў, не ўражвалі, бо былі нейкія рацыянальныя, занадта разумныя і прыгасаныя.

Ідуць ў Саюз пісьменнікаў да Дануты Бічэль, я шчыра пабойваўся, што і яна падрыхтуеца, будзе казаць пра вялікіх людзей - высокім словамі». Аднак, Данута Янаўна перапрасіла адразу - «Будзе экспромт»:

- Незвычайным у яе было тое, што яна ідэалізавала беларускі народ. Так, як і ўсе адраджэнцы нашыя, захоплівалася ім. Стварыла вобраз несапраўднага, не-
натуральнага народа. Але ўсё ж сама яна была не такая, як ён. Яна была іншая. Яна не жыла адным днём. Хаця ўсё гэта хавала пад нейкай маской какецтва, та-
кой жаноцкасці, адным словам, нейкай лёгкасці. А на самой справе яна ішла сва-
еї нейкай простай дарогай. У яе была гэ-
тая дарога. Яна бачыла, вельмі яскрава,
наперадзе незалежную Беларусь. На яе
была яна працавала. Яна сябе адчуваала, па-мой-

му, хоць яе ніколі і не выбіралі, -
предзідэнткай Беларускай Народнай Рэспублікі. Яе дробныя ўчынкі, яна бегала па кухні, рабіла там нейкія печывы, яна ўсіх частавала, шмат гаварыла, так,
як і ўсе жанчыны. Але стрыжань у яе быў адзін - гэта Беларусь, недзе наперадзе. Мэтанакіраванацца, па-мойму, была яе выз-
начальнай рысай.

- Данута Янаўна, у радках Геніюш - ані слова боязі. Кожны сказ - як уль-
тыматум тым, хто стаіць на яе дарозе. Няма гэтага агульнавядомага - лепей змаўчу, пакрычу пасля ў хаце,

затое жыць лягчэй. Яна б'е проста ў твар.

- Выпрабаванне лагерам - гэта была магутная загартоўка. Адступіш хоць адзін раз - і ты пакоцішся. Так што трymайся і будзь чалавекам, перш за ўсё перад сабою. І яна гэта ведала. Там, у лагерах была скан-
цэнтравана шматлікай інтлігэнцыя свету,
застаўленая ў жудасныя ўмовы, нялюдскія.
І каб выжыць, ім трэба было быць загартаванымі і людскімі.

І потым, яна была, можа, адзінай ў на-
шай літаратуры паэтка, якая ўвесь час ве-
рыла ў Бога. Ідэя - «Бог - мой ратунак»,
«Бог мяне абароніць» - гэта ў яе было не толькі ў жыцці, але перш за ўсё - у пазі. Яна і пранесла гэту тему так прыгожа,
так светла. Таму абласлютна слушна - з
ворагамі яна сустракалася толькі ў адкры-
тым бі.

З таго, што я ведаю, - яна ніколі не
рабіла інтыры, бабскіх, тутэйшых. Мы ўвесь
час адныя другіх аблаворваем, - а ў яе гэта-
га ніколі не было.

(Працяг - на стар. 5)

18 студзеня 2001 г.

2

ПАЛІТЫЧНАЯ СЦЭНА

Сураў, Мацко... Хто наступны?

Знакамітага гарадзенскага каваля, сябра Саюза мастакоў Беларусі Юрый Мацко пазбяўляюць ільготнай аплаты за арэнду майстэрні, за тое, што ён бэнэфавец і вуніят.

Мастак мае невялікую, плошчай трыццаць квадратных метраў, майстэрню ў непрыстасаваным памяшканні па вуліцы Савецкай у Гродне. Гэта майстэрня была дадзеная яму гарвыканкамам яшчэ ў сярэдзіне 90-х гадоў. Калі ён прыйшоў туды ўпершыню, то ўбачыў гурбы смецця, бітага школа і шпрыцоў. Сам зрабіў рамонт.

Да гэтага года памяшканне аплочвалася мастаком па стаўках, роўных арэнднай плаце за кватру. Раней кожны год па хадайніцтве гарадзенскага саюза мастакоў гарвыканкам працягваў дамову арэнды. Але зараз Юрый Мацко было адмоўлены у ільготнай аплате на 2001 год. Цяпер яму давядзенца плаціць з разліку 2,7 даляра за адзін метр плошчы.

Разам з камунальнымі плацяжамі сума аплаты ўзрасце разоў у 20 і складзе калі ста тысяч рублёў. «Для мяне гэта азначае, што троє маіх дзяцей праства будуть менш есці, - кажа Юрый Мацко. - Гарвыканкам зрабіў мне такі арыгінальны навагодні падарунак».

Чаму гарадзенская ўлада так абыўшлася са спадаром Мацко? Ёй жа варта было бы як найблей дапамагаць славутаму кавалю, вядомому не толькі ў Гродне, але і за межамі сваёй краіны. Зусім нядаўна Юрый атрымаў дыплом лаўрэата фестывала «Архітэктура-2000», які праводзіў у Менску Саюз архітэктараў Беларусі. Гарадзенцы могуць пабачыць творы кавала, напрыклад, на даху пажарнай вежы - гэта вяянінкі ў выглядзе пажарніка, які ўхапіў пеўня; на муры чыгуначнага вакзала - крыж у памяць пайстяння К.Каліноўскага. Юрый Мацко рэстаўраваў рапортку на ўваходнай браме Фарнага касцё-



Юрась Мацко ў сваёй пакуль яшчэ «таннай» майстэрні

ла ды інш. Дзяякуючы ягоным работам старожытны цэнтр горада атрымаў натуральнае ўпрыгожэнне з жалеза, вартае ўзору і архітэктуры Гродна. З іншага боку, сам мастак адчувае ў майстэрні, размешчанай у цэнтры горада, уплыў старожытнай аўтэнтычнасці месца.

Прычына, паводле якой Юрый Мацко было адмоўлены ў працу ільготаў на 2001 год, знаходзіцца, хутчэй за ўсё, у палітычных і рэлігійных поглядах мастака. Неафіцыйна яму патлумачылі, што дзяржава не будзе даваць яму ільготы, паколькі ён не любіць гэту дзяржаву. «Нелюбоў» заключаецца ў тым, што спадар Юрый з'яўляецца сябрам БНФ і вуніяцкай суполкі вернікаў.

- 20 снежня мы падалі ў гарадзенскі гарвыканкам хадайніцтва аб працягу ільготнай арэнды майстэрні ў адносна ўсіх сябраў гарадской арганізацыі, - кажа старшыня праўлення абласной арганізацыі саюза мастакоў Сяргей Асапрылка. - Адмаяўлюць толькі аднаму Юрию Мацку, пакуль што неафіцыйна, але хутка чакаем і афіцыйнай адмо-

вы. Юра можа стаць адзінам з 48 сябраў саюза мастакоў вобласці, якому не працягнуць ільготную арэнду. А.Лукашэнка заяўляе, што ў гэтым годзе павялічыцца выдаткі на культуру. А ў Гродне, атрымваеща, усе наадварот.

Напрыканцы мінулага года Юрый Мацко меў тэлефонную размову з намеснікам гарвыканкама Яўгенам Жабруном. Апошні патлумачыў падвышэнне арэнднай платы тым, што ў бюджэце бракуе грошай. «Мацко паправіць гарадскі бюджет», - жартуе каваль.

Трэба ўзгадаць, што год таму гарвыканкам гэта жа «дапамог» мастаку Алесю Сураву. Аналагічны лёс у гэтым годзе, відаць, чакае мастака Зміцера Іваноўскага. Усе яны вылучаюцца яркай асабовасцю, свабодай творчасці, патрыятызмам. Менавіта гэта робіць іх непажаданымі асобамі ў вачах гарадзенскага начальніцтва. «Я не разумею аднаго, - гаворыць спадар Мацко, - куды пойдуть працаўць тэя, хто сёння паскудзіць нармальным людзям жыццё, калі зменіца ўлада?»

Сяргей Самасей

Свабода, самастойнасць, незалежнасць самі не прыйдуць. За іх трэба змагацца!

Выбары ў Нацыянальны Сход Рэспублікі Беларусь яскрава паказалі, што большасць людзей, што падтрымалі Вызвольны Рух, байкатавалі галасаванне за кандыдатаў у так званую «палатку». А тым самым выказалі недавер існуючаму антынароднаму рэжыму і жаданне кардынальных зменаў у дзяржаве. Зразумей гэта і выконваючы абавязкі прэзідэнта Аляксандра Лукашэнка. Страх апанаваў ім. Бо сёння ён судзіць людзей за праўду, а заўтра яго будуць судзіць за хлусні, за той развал, які ён стварыў за сем гадоў «мудрага кіравання».

Масква, баючыся страціць сваю ўладу ў Беларусі, імкніцца завяршыць кадравае афармленне расейскай акупацыі і стварыць палітычны ўмовы для здачы беларускай дзяржавы пад Расею. І першы «пасляховы» заход у гэтым накірунку зроблены. З 27 лістапада на Беларусі кіруе цалкам расейскі акупацыйны ўрад, які складаецца з расіянаў, іх генералаў і функцыянероў КГБ-ФСБ. Заканчваецца поўны захоп расіянамі беларускага войска, міліцыі і КГБ, завяршаецца разгром беларускага нацыянальнага школьніцтва, асветы, адукцыі і рэлігіі.

Наступным заходам па маскоўскаму сценару будуць прэзідэнцкія выбары. Але, пагадзіцесь, што адпаведна дзе-

ючаму заканадаўству ніякіх рэальных прэзідэнцкіх выбараў у Беларусі ў такіх умовах не будзе. Можа адбыцца толькі фальшивая выбарчая прафанацыя дзеля абронавання і замацавання акупацыйнай палітыкі рукамі і нагамі саміх беларусаў. Улада ў Беларусі Масквой ужо захоплена. Засталося яе толькі легітымізацца. Калі ж гэта не атрымаецца, Расея пасправае арганізацца пераварот, хуткі захоп нацыянальнай маёmacі ды ліквідацыю Беларускай дзяржавы, ператварэнне яе ў «северо-западны край» з сучасным Мураўёвым-вешальнікам на чале.

Дзеля вынішчэння рэшткай нацыянальнай свядомасці беларусаў супраць нас з боку расіянаў

Вячаслав Шыткавец,
сябра Кансерватыўна-Хрысціянскай Партыі - БНФ

Фронт рыхтуеца да палітычных зъменаў

13 студзеня 2001 году адбыўся чарговы Сойм БНФ «Адраджэнне». Першае сёлета паседжанье Сойму было напоўненае альтымістичнымі прагнозамі на гэты год і прэзыдэнцкія выбары. Сяброві вітаў лідар Партыі Вінцук Вячорка.

Прэзыдэнцкія выбары становіцца рэальнымі шанцамі на дэмакратычныя зъмены ў краіне. Вінцук Вячорка падкрэсліў слушную тэстыку КРДС і БНФ.

«Галоўнае зараз - захаваць адзінства, улучыць у склад КРДС як мага больш дэмакратычных структуроў і пачаць стварэнне дэмакратычных кааліцыяў на месцах. На сёньня гэта атрымалася, і гэта нашае вялікае дасягненне».

Лідар партыі падкрэсліў значнасць раашэння дэмакратычных партый, у тым ліку Партыі БНФ, адмовіцца ад вылучэння адзінкіх кандыдатаў: «Гэты адказны крок дазволіў хутка звіццю кола прэтэндэнтаў на адзінага кандыдата, а таксама эфектуўна нэйтралізаваць тых амбіцыйных лідараў партый, што сваім самавылучэннем маглі бы стварыць непажаданы ўпрыгожэнне».

Нашае становішча ў кааліцыі мацуецца перадусім не на мінульых заслугах, а на

здолнасці сёньня цягнуць на сабе інтелектуальную і тэхнічную працу, якая нас чакае наперадзе, - асобна зазначыў спадар Вячорка.

Кандытат, якога падтрымае дэмакратычную кааліцыю, павінен быць вызначаны праз як мага шырэйшы пагадненне. Ключавым момантам вызначэння будзе Кангрэс дэмакратычных сілаў.

Спадар Хадыка ў сваім дакладзе акцэнтаваў увагу на асобе Лукашэнкі, адзначыўшы, што «маральны стан Лукашэнкі - выклік усяму грамадству, і пра гэта неабходна казаць, каб зруйнаваць ягоны вобраз, створаны падпрацаванымі рэжыму СМІ».

У другой палове паседжанія сябры Фронту разгледзелі практичныя кірункі працы перад выбарамі. З канкрэтнымі прапанавамі выступілі Віктар Івашкевіч і Анатоль Фёдарав.

Была прынятая Заява Сойму БНФ «Адраджэнне» й Партыі БНФ

«Лукашэнка ня мае права быць кандыдатам у прэзыдэнты»

Заява Сойму БНФ «Адраджэнне» й Партыі БНФ

6 студзеня 2001 году без афіцыйнага авбяшчэння выбараў А.Лукашэнка пачаў сваю пропагандовую кампанію ў якасці кандыдата ў прэзыдэнты. Нават паводле лукашэнкаўскага антыдэмакратычнага заканадаўства, гэты ўчынак павінен быць асуджаны, а сам Лукашэнка пазбяўлены магчымасці ўдзельнічаць ў прэзыдэнцкіх выбарах.

За часы лукашэнкаўскага рэжыму ў Беларусі разбурана эканоміка, руйнаваны патрывацьця грамадзянскіх прав, здравоўе і наука, культура і гісторычнае памяць вынішчыліца. Незалежнай беларускай дзяржаве пагражае інкарпарацыя ў Расекю. Стабільнасць і мір у Цэнтральнай і Ўсходняй Еўропе пад пагрозаю, таксама як дабрабыт, здароўе абсалютнай большасці нашых

грамадзянаў.

Пасля абрацавання ў гээце «Наша Свабода» мэдычнага заключэння аб становішчы псыхічнага здароўя А.Лукашэнкі грамадзтва мае ўсе падставы патрабаваць вочнай псыхіяtryчнай экспертызы гэтага чалавека, каб усьцерагчыся ад пагрозы яго дэструктывнай дзеянасці ў наступныя пяць гадоў.

Ул. інф.

Туравец «дастаў» міліцыю

У мінулую нядзелю сябры Кансерватыўна-Хрысціянскай Партыі БНФ Віктар Туравец правёў несанкцыянованы пікет у цэнтры Смаргоні. Ён трymаў шыльду, на якой з аднаго боку было напісаны: «Ганьба такім міліцыянерам, як падпалкоўнік Мілінчук, які парушае права простых грамадзянаў, дае лжэсведчанне суду, пракуратуры», а на другім баку - «Ганьба пракуратуры, якая не стаіць на баку Закона, не абараняе права простых грамадзянаў, а абараняе такіх «мілічукоў».

А пачалася ўся гэта гісторыя трэцяга верасня мінулага года. Тады ў цэнтры горада быў наладжаны мясцовімі фронтавымі адкрытымі зборамі подпісаў у абарону незалежнасці Беларусі. Міліцыя затрымала і даславіла ў пастарунак Віктара Туравца і Віктора Шоця. У Віктора Туравца падпалкоўнік Уладзімір Мілінчук адabraў шыльду, на якой быў такі тэкст:

«Збор подпісаў у абарону незалежнасці Беларусі. Абарона Рэспублікі Беларусь (Канстытуцыя Рэспублікі Беларусь, арт.57)». Пра гэта пісала ПАГОНЯ ў №34 ад 7 верасня 2000 года.

Пасля гэтага Віктар Туравец напісаў скаргі ў рэйнную, абласную і рэспубліканскую працу, абласное ўпраўленне ўнутраных спраў і МУС рэспублікі. Адсюль прыходзілі адказы, у якіх прызнаўаўся факт, што адаб-

раная шыльда знаходзіцца ў міліцыі і яе можна забраць. «Але ж я туды не сам занёс, - лічыў Віктар Туравец і працягваў пісаць скаргі.

Нарэшце, 20 снежня на кватэру да Віктора Туравца зайшоў маёр міліцыі Юрый Коўшык, які прынёс шыльду. Такая хада падзеяй не магла задаволіць Віктора Туравца, які настойваў, каб Уладзімір Мілінчук папрасіў у яго прафачніні, а дзеянні яго прызнаныя былі няправильнымі і на яго было накладзена спагнанне.

На другі дзень, 21 снежня, маёр Юрый Коўшык ізноў з'явіўся на кватэру Віктора Туравца з двума панятымі. Ён моўкі паклаў лі дзвярэй шыльду і выйшаў з кватэры.

Віктар Туравец не спыняе сваіх ранейшых патрабаванняў і пакідае за сабою права звязніцца ў суд.

Янка Крывіч

18 студзеня 2001 г.

3

ГРАМАДСТВА

Навагодні здзек гарадзенскага водаканала

Адзін з намінантаў Хіт-парада ПАГОНІ (N49, 2000 г.) - гарадзенскі водаканал - вырашыў у чарговы раз падзекавацца з простых людзей, даслаўшы напірэдадні Новага года спажыўцам прыватнага сектару адмісіяловы падарунак - адразу два квіткі да ўплаты за спажыванне халоднай вады. Прыйчым, кошт на другім квітку перасягае кошт на першым больш як у сем разоў!

Спажыўцы, якія атрымалі адначасова два квіткі (першы датаваны 15.12.2000 года, другі - 19.12.2000 года), абурыліся і пачалі неадкладна звязтацца па тлумачэнні ў абаненты аддзел водаканала. Там ім адказалі, што адзін з квіткоў памылковы. Зразумела, той, дзе меншы кошт. Дык на якую халеру траба было дасылаць адразу два квіткі? Паказытаць нервы спажыўцам?

Гарадзенскі водаканал летась ужо вызначыўся сваім вынаходніцтвам новай формы аплатаў за спажыванне жыхарамі халоднай вады на падставе «правускной здольнасці трубы» (gl. артыкул «Чыноўнікі з водаканала жыруюць за кошт пенсіянераў» у

ПАГОНІ N39 ад 19 кастрычніка 2000 года). А вось і новыя лічбы з вышэйзгаданых квіткоў (у кожнага са спажыўцоў яны розныя, мы



падаем адпаведна пададзеных рэдакцыі). На квітку ад 15.12.2000 года за 17 кубаметраў спажытай вады трэба заплаціць разам з нейкай рэшткай у 527.90 руб. (сколькі ён узяўся?) за чацвёрты квартал 2000 года - 980 рублёў. На квітку ад 19.12.2000 года колькасць спажытай халоднай вады астронамічна павысілася да 271 кубаметра, за якія трэба ўжо заплаціць 7909 рублёў!

Натуральна, што гарадзенскі водаканал выправіў «памылку» на сваю карысць. Чыноўнікі гэтай установы не толькі плююць на скаргі спажыўцоў, але ігнаруюць заўвагі начальніцтва ВА ЖКГ гарыканкама. Колькі яшчэ яны будуть займацца бязглаздзі эквілібрystыкай надуманымі лічбамі ды здзекавацца з безбаронных людзей?!

Сакрат Гарадзенскі

Лічыльнікі вады - рэч непрыбытковая

Так вырашылі мастоўскія камунальшчыкі, бо рэалны расход вады значна меншы за норму.

Ужо на працягу двух месяцаў жыхарам дома N2 па праспекце Міра, дзе ўсталяваныя прыборы расходу вады, налічнікі пачалі праводзіць па расцэнках, як для звычайных жыхароў. Людзі вырашылі звязнуцца з заяваю ў райвыканкам і распачалі збор подпісаў.

Язэп Палубятка

Каложа: варыянты уратавання

**(«Святая Каложа дачакалася нарэшце будаўнікоў»
ПАГОНІ N49 ад 28.12.2000 г.)**

Прыемна чытаць, што Каложская царква, нарэшце, дачакалася рэканструкцыі.

Але высілкі ўмацавання схілу і падэшвы гары выглядаюць неяк несур'ёзна. Немагчыма спыніць вецер, воду, мароз, сонца, гравітацыю... І каму патрэбна ўмацоўваць гару, гары будзе тады не гары.

У маіх развагах няма нейкай ідэалогіі, што патрэбная ўсім нам для аднаўлення нашай Святыні. Аднак, некаторыя развагі для раздуму маю:

1. Пакінучь парэшткі храма на адвечным месцы. Гэты спосаб, як піша Алена Сіневіч, прымушае «думаць пра трагічны лёс храма». У дадатак - немагчымасць аднавіць храм у першасным выглядзе, дабудаваць разбураную частку мура храма, выкласці каменнае скляпенне, купал.

2. Спраба перанесці парэшткі храма на новае месца, метраў 30-40 у глыб берага, на новы падмурак. З інжынернага пункту гледжання, гэтая справа звышскладаная, але мажлівая. Хто будзе супраць? Магчыма, архітэкторы: «изменится основной визуальный элемент, соподчиняющий окружающую архитектурную среду». Магчыма, гісторыкі, археолагі, развойтараты...

Тут самы час зазірнуць у кнігу I.Пруцына, Б.Рымашўскага, В.Барусевіча «Архітектурно-історическая среда» (Москва, Стройиздат, 1990 год). У главе 15 «Передвижка и перенос памятников» чытаем: «...Передвижка и перенос памятников с места их постоянного нахождения осуществляется в тех случаях, когда эта мера становится единственным средством их защиты от разрушения или уничтожения. Передвижка или перенос памятников в свете классических реставрационных критериев не могут быть отнесены к консервации, ибо это явно противоречит принципу сохранения памятника в его естественной или исторической среде. Тем не менее, в сфере охраны памятников такие меры применяются, если они диктуются обоснованными градостроительными или реставрационными требованиями, или техническими условиями, либо если возникают иные непреодолимые трудности, связанные с сохранением объекта...». Заново смонтированный памятник, несмотря на все старания, многое теряет, особенно в смысле исторически конструктивной ценности, хотя сам процесс повторного монтажа может даже способствовать обновлению и укреплению его структуры...».

3. Не дакранацца да парэштка храма, але непадалёк пабудаваць дакладную копію Каложы, каб была напамінам пра нашу равесніцу «Нотрдам».

Некалі давядзеца зрабіць выбар: па якому шляху пайсці. Першы шлях - самы лёгкі. Другі - самы складаны, гэты шлях запатрабуе знайсці месца пад новыя падмуркі. Неабходна будзе пракласці бетонныя падмуркі рыйкавых пучей, перасунуць незамкнутыя П-падобныя акалелія муры на новае месца, дабудаваць іх да першаснага выгляду.

Вось толькі некаторыя разлікі:

1 метр пагонны сцяны заважыць прыблізна 30 т/м
1,2 x 1 x 9,5(h) x 2400 кг/куб.м x 1,1 = 30096 кг/м

Памеры храма - 26,5 x 13,5 м

Агульная вага рэшткай муроў - прыблізна 1500 тонаў!..

І гэта не кожучы пра гроши, праект, спецабсталяванне, майстроў і гэтак далей.

3 павагаю,
В.Анішчык,
будаўнік

Выпіў, закурыў, згарэў

Галоўная адметнасць сённяшніх пажараў - у тым, што ў іх гінуць не інваліды і пенсіянеры, як раней, а працаўніцтва людзі 35-50 гадоў, якія актыўна спажываюць алкаголь. Пра гэта абвесці учара на прэсавай канферэнцыі ў Гродне начальнік Гарадзенскага абласнога ўпраўлення Міністэрства па надзвычайніх сітуаціях Беларусі Анатоль Гуз. У пажарах за 2000 год загінула 106 жыхароў вобласці, з іх - адно дзіця. Усяго было зафіксавана 1527 пажараў, поўныя матэрыяльныя страты ад якіх склалі 1,2 мільярда рублёў.

- У параўнанні з 1999 годам, колькасць пажараў зменышылася на восем працэнтаў. Аднак выклікае занепакоенасць тое, што 50 працэнтаў усіх пажараў адбываюцца з прычыны алкагольнага аг'янення, - адзначыў Анатоль Гуз.

Гарадзенскае абласное ўпраўленне Міністэрства па надзвычайніх сітуаціях спраўскія актыўна працуе на спраўе папярэджання пажараў. На працягу апошніх шасці гадоў колькасць пажараў у вобласці застаецца стабільнай. Абласным выкананчым камітэтам прынята адпаведная

програма дзеяння ў да 2005 года. Са студзеня да сакавіка 2001 года ў дзеянні - аперацыя «Быт», скіраваная на прафілактычную працу сярод адзінокіх людзей, інвалідаў, шматдзетных сем'яў і алкаголікаў.

Адпаведна словам Анатоля Гуза, ягонаю ведамству дазводзіца не толькі гасіць пажары, але і пісаць лісты. За мінулы год «выратавальнікі» напісалі каля паўтары тысяч лістоў тым грамадзянам, якія забыліся на існаванне сваіх бацькоў.

Павал Мажэйка

А маці пайшла да каханка...

З пачатку новага года на Гарадзеншчыне загінула ў пажарах ужо 10 чалавек. Як паведамілі ПАГОНІ ў абласным упраўленні Міністэрства па надзвычайніх сітуаціях, такой статыстыкі ў вобласці раней не было.

Так, 10 студзеня ў вёсцы Стрыёўка Гарадзенскага раёна ў пажары згарэлі два хлапчукі двух і чатырох гадоў.

Званок ў пажарную частку паступіў у 23.49. Пажарныя прыехалі аператыўна, але выратаваць дзяцей не ўдалося.

Маці хлопцаў пайшла ў гэты час да каханка, у суседнюю вёску.

Павал Мажэйка

Малочная пяцігодка

Старшыням сельсаветаў вобласці даведзены план закупкі малака да 2005 года ў насельніцтва.

Вось што лічыць на гэты конт старшыня Зарудаўскага сельсавета Галіна Дзенісевіч:

- Штогод колькасць жывёлы ў асабістых гаспадарках скарачаецца, а план па закупу малака да 2005 года ўзрастает. Чым будзем выконваць, - не ведаю. Цяжэй стала і з

М.Карпейчык

Асятрамі гандлююць у Азёрах

Незвычайны, для беларускіх крамаў, від рыбы з'явіўся ў зверагаспадарцы вёскі Азёры Гарадзенскага раёна.

Новы від, волжскі асетр, быў завезены ў Гарадзенскі раён з Янагорскі Смаленскай вобласці.

Першая эксперыментальная партыя волжскага асетра вагою 400 кілаграмаў, як нам паведамілі ў зверагаспадарцы, прызначаная для продажа. Мэта - вывучыць попыт жыхароў Беларусі на гэты гатунак

Павал Мажэйка

Няма працы - чытай газетку

Так мяркую генеральны дырэктар ААТ «Мастыдроў» Віктар Буры.

Рабочыя на прадпрыемстве маюць нізкая заробкі і прастойваюць цэлый змены. З гэтага тыдня аўяднанне перайшло на чатырохдзённы рабочы змены.

Каб хоць неяк сучэсніца і супакоіць рабочых на «Мастыдроў», распачалі выдаваць газету «Мостовік» деревообрабатчыкам (вядома, на расейскай мове), дзе можна прачытаць толькі ўхвалу адміністрацыі ды віншаванні. Газету рыхтуюць двое супрацоўнікаў рэдакцыі раённай газеты «Зара над Нёманам».

У самога Віктара Бурага шмат прыемнага, і чытаць газету яму няма няма. Напярэдадні Новага года ён закончыў будаўніцтва ўласнага катаджжа, а на пачатку бягучага года з'ехаў у чарговую замежную камандзіроўку.

М.Карпейчык

P.S.: Калі нумар рыхтаваўся да друку, стала вядома, што паездка ў Кельн у спадара Бурага сарвалася. Праўда, на момант падпісання нумара ў друк, камандзіровачны ў касу вернутыя яшчэ не былі



18 студзеня 2001 г.

4

ЧАЛАВЕК СТАГОДДЗЯ ГАРАДЗЕНШЧЫНЫ

Апэрацыя «Прусакі»

Яшчэ ё цяпер у зімовую раніцу, у тыя колькі хвілінаў сцішанага йснаваньня паміж яваю ў сном, я магу зьнічэйку ўсьцешана падумайць: перад Калядамі паеду да Бабулу.

Так мы называлі яе між сабою ў гаворках, у лістах і ў тэлефонных перамовах - зь любасцю, а таксама (уважаючи на «товариша майора») з асьцярогаю. Зрэшты, мяркую, «товарыщ майор» цудоўна ведаў, што Бабуля - гэта Ларыса Антонаўна Геніюш.

Мо калі-небудзь я напішу пра ўсё гэта больш падрабязна. Пра тое, як мы зь Сяржуком Сокалавым грэліся паслья марознае дарогі ля печкі, і Бабуля, што кагадзе ўзрадавана называла нас «сакалянтамі і арлянтытамі», раптам нядобра бліснула вачыма. «А хто вас, хлопчыкі, да мяне прыслал?». Напішу пра бандэролкі з лекамі для ейнага хворага сэрца, якія па два месяцы ўплілі з Наваполацку ў Зэльву. Пра тое, як пасадзіўшы нас за шчодры стол, яна падымала кілішак са сваім улюблёнім цытрынавым лікёрам і, зьвяртаючыся непасрэдна на электраразэткі, казала: «Выньем за нашега дорогога Леоніда Ільіча!». Пра тое, як праз колькі хвілінаў паслья прыезду гасцьцей у хаце неадменна зьяўлялася ўвішная мэдсястрышка, якая рабіла Ларысе Антонаўне ўколы тых самых (дай Бог!) лекаў і якую ў гэты дзень ужо марна чакалі ўсе астатнія зэльвенскія хворыя, бо мэдсястрышка добра разумела, які адказны ўчастак работы даручылі ёй таварышы.

Калі-небудзь я, відаць, напішу, як зьневажалі яе зэльвенскія настаўнікі. Як яна дасыала лісты Машэраві і якія атрымлівалі адказы. Як угаворвалі яе прымаць савецкае грамадзянства, а яна ўпартая хадзела заставацца грамадзянкаю Беларускага Народнага Рэспублікі. Як, пахаваўшы мужа, яна жыла са сваім сабачкам Жуком у афторканай мікрофонамі і аблукованай сцяной падазронасці й нянавісці хаце. «Ні адзін народ так не прыніжаў сваіх пастаў, сваіх жанчын», - напісала яна ва ўспамінах.

Калі-небудзь я распавяду, кім была яна для нас у тыя гады.

Сёння ж найперш прыгадваеца іншае: складзеныя на грудзях ваксовыя руکі, увачавідкі съсівельы ад гора Жук ля труны з гаспаднінёю, твары Зінона Пазыняка, мастака Яўгена Куліка, гісторыка Міхася Чарняўскага, які за год да гэтага, шмат чым рэзыкучы, вывез з Зэльвы Бабулу «Споведзь», што цяпер друкуе часопіс «Маладосць»...

У краіне незалежнай, дэмакратычнай і культурнай разьвітаныне з адной з найталенівайшых яе пастак сталася б днімі народнага смутку. У нас, на Беларусі, гэта журботная падзея прайшла непрыкметна, бо амаль нікто проста ня ведаў ні пра паэтку, ні пра яе съмерць, а калі б і ведаў, дык большасці ўсё адно было б «да ліхтара». Ну, а што тычыцца беларускай інтэлігенцыі, дык яе ў тыя красавіцкія і, дарэчы, выхадныя дні апанавала пошасьць раптойных хваробаў, сумеры якой можна парайнаць хіба што з колькасцю тэрміновых камандзіровак, маршруты якіх пралеглі дужа далёка ад Зэльвы.

Тым часам там, дзе трэба, выпісвалі камандзіроўкі менавіта ў Зэльву. І ўсё-такі на кожнага, хто прыехаў хаваць Паэтку, прыпала, здаецца, ня больш, чым па дзвое падсуседзяў. Далібог, гэта былі неблагая суадносіны, і няхай

выбачаюць тыя, каго я не ўзгадаю.

З Наваполацку прыехаў інжынер Вінцэс Мудроў, зь Менску - археолягі Iгар Чарняўскі і Валеры Шаблюк, а таксама дырэктар акадэмічнага Музей стражытнабеларускай культуры Вольга Церашчатаева з каляжанкамі. Вянок ад Саюзу пісьменнікаў Беларусі прывезлы Вольга Іпатава і Адам Мальдзіс. З Горадні прыехала Данута Бічэль з сябрамі, з Жлобіна - былы лягернік Мікола Канаш, якога мы зь Вінцэсем (даруйце нам, Мікола Імполевіч) прынялі ў цягніку за чалавека з канторы.

Сапраўдныя ж людзі ў цывільным прыбылі на машынах зь менскімі, гарадзенскімі і берасцейскімі нумарамі. Яны нястомні шпациравалі па вуліцы, хадзілі пад вокнамі, згуртаванымі натоўпамі стаялі падчас адпявання нябожчыцы ў царкве, перапісвалі звесткі аб прыезджых у зэльвенскім гатэльчыку. Яны ведаю, чаго ў падсуседзіках позірках было болей: удзячнасці да нас, «недобытых националістов», што неяк пачвярджалі неабходнасць іхнага йснаваньня і дапамагалі атрымліваць новыя званыні ў ўзнагароды, гэтае ўдзячнасці, або прыкрасы, што «главная националістка» і тут нашкодзіла: памерла акурат так, каб у іх прапалі выхадныя.

Далікатнасць падсуседзяў ня ведала межаў. Калі сын Ларысы Антонаўны, беластоцкі літаратар Юрка Геніюш прыцішана чытаў мін з сябрамі на ганку свой верш «Чаму я чорны, а мама?», двое ў цывільным падышлі да яго амаль усутьч і сталі за плячыма. Хацелі закруціць «выкорымышу» рукі ѹкінуць у варанок? У аднаго з іхніх калегаў, нястомні фатографа з партрэтным аб'ектывам, Вольга Іпатава запыталася, які орган друку ён прадстаўляе, і той замест адказу шчоўкнуў і ёе.

Цікава, як называлася ў іх тая апэрацыя? «Крыж?» Ці мо якай-небудзь «Незадука?» Ці «Прусакі», як называў бы яе сам? Але як бы яна ні называлася, уесь плян ейным кіраўнікам выкананы не ўдалося: спробы ўгаварыць ці змусіць везьці труну ў вялікі драўляны крыж на машыне былі марнныя. Уесь няблізкі шлях да зэльвенскіх могілкаў труну несылі на руках. Сыледам ішла ўсё Зэльва. Бел-чырвона-белых сцягай не было. Да іх мы тады яшчэ не дараслі.

Над съвежаю маглай я прачытаў напісаны на съмерць верш Сяржука Сокалава, які яшчэ не пісаў песень і ня меў у прызвішчы ваярскага прыдомку, але Воюшам ужо быў. Гучала лера

мілагучным ранкам,
Каб съплем вольнай
Бацькаўшчыны стаць,
Каб Вашы песьні
вечная Зэльвянка
Магла вякамі голасна пяць.

Нясмелы вечер
сълёзы нам астудзіць,
І зубы съцяць
шчэ прыйдзецца ня раз,
Каб голасна сказаць
на поўны грудзі
Над памяццю ня мае ўлады час.

Пасылья нягод, чужыны,
ператрусак,
Пасылья таго,
пра што маўчаць гады,
Вы здолелі між іншых беларусак
Застацца Беларускай
назаўжды.

Уладзімер Арлоў

Постаць Ларысы

Геніюш - знакавая

Сваімі ўспамінамі пра сустрэчы з Ларысай Геніюш дзеліцца загадчык кафедры беларускай культуры Гарадзенскага ўніверсітэта, прафесар Аляксей Пяткевич.

- Перш за ўсё яна была асобай моцнага духу. Яе не зламалі ў канцлагеры, не зламалі ганеніні на інтэлігента-беларуса. Тым больш, як жанчына... Яна наадварот, умацавалася ў ролі стоіка, умацавала годнасць чалавечую і нацыянальную.

З усей беларускай літаратуры яе вылучае нацыянальная непахіснасць. З тых, хто піша на беларускай мове, не ўсе маюць падставу лічыць сябе па-сапраўднаму нацыянальнымі пісьменнікамі. Для Ларысы Геніюш вялікае значэнне мела ідэя. Ідэя ў творчасці і ў жыцці. Гэта было арганічна, у ёй не было нічога паказнога, дэмантаванага.

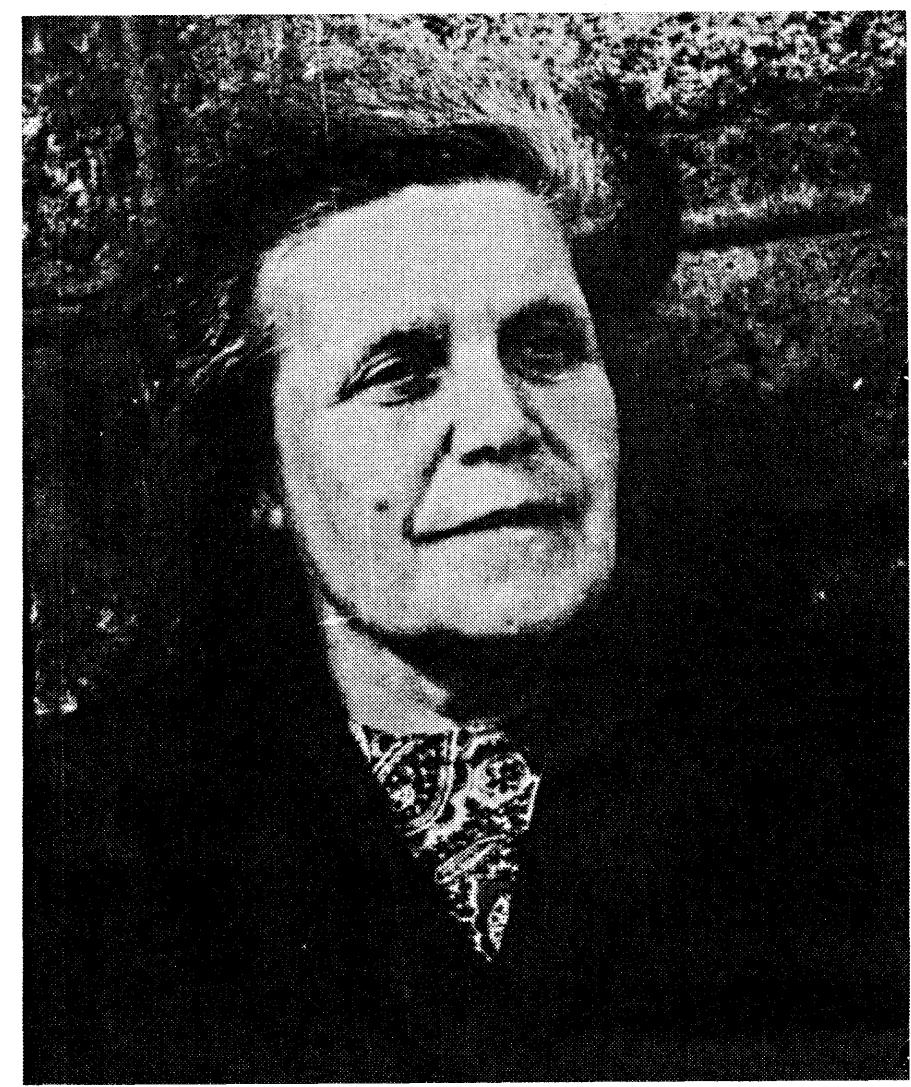
Яна была простым чалавекам, любіла кампанді, пажартаваць, яе цікавіла ўсё. Яна ўладжвала праблемы маладых. Памятаю, паспрыяла жанцібіе маладой пары, яны потым прыходзілі да яе з дзвюма дзеткамі, было хораша на іх глядзець.

Яна ніколі не карысталася ніякай іншай мовай, акрамя сваёй. Яе муж, працуячы ў Зэльве, у 70-я гады пісаў рэзэпты на лекі на беларускай мове. Адзін такі рэзэпт у мяне захаваўся.

Яе заўжды вельмі абражалася пагарда беларускасці. У пакоях віселі іконы, партрэты вядомых беларускіх дзеячаў, стаялі книгі. Было адчувацьне, што трапляеш у хату інтэлігента-беларуса.

Яна так умела трymацца, знешне нават, незалежна, годна. Выпрацавалася арганічная манера размáляць, крышку ўзняўшы падбародак. Гэта пастава была засвоеная практикай жыцця.

Асаблівую даверлівасць да людзей прайяўляла, калі хто гаварыў па-беларуску. На гэтым яна часта дапускала памылкі. Да яе падсыпалі сваіх людзей спецслужбы, а яна магла раскрыць душу... З іншага боку, яна магла быць зарадта падазронай да тых, хто шчыра па хацеў пазнаёміцца, выяўляла прымерную наспярожанасць. Але



Ларыса Геніюш

калі ўжо ўведвала людзей, то была вельмі шчырая. Яна сібравала з Алесем Белакозам, Данутай Бічэль, Міколам Прашковічам, Міхасём Чарняўскім.

На яе юбілеі з'язджалася шмат народу. Я ніколі не бачыў яе засмучанай, маркотнай. Магчыма, у адзіноце яна перажывала, але на людзях была бадзёрая, жыццярадасная. Толькі зредку нешта прабівалася... Памятаю, тагачасны рэдактар «Мастацкай літаратуры» М. Дубянецкі прапанаваў ёй выдаць новую кніжку, пакуль ён тут. Я падтрымала: «Ларыса Антонаўна, рабіце хутчэй!» Яна маўкліва ківала галавой, а позіркі быў скіраваны некуды далёка-далёка.

Яна разумела: што толькі выпускаць кніжку ва ўмовах несвабоды, гэта будзе кніжка вымушаная. Яна перажывала сваю незапатрабаванасць.

Я люблю яе многія вершы: «Зубры», «Мапі». Для яе маці - гата і Беларусь, і мова, увесе комплекс каштоўнасцяў. «Беларусь - мой алтар», святыня, самая высокая каштоўнасць.

У шэрагу выбітных асобаў нашага стагоддзя Ларыса Геніюш займае асаблівое месца. Яе жыццё - гэта ўрок. Усе, хто з ёю сутыкаўся, не маглі не панесці ў душы нейкі вод-свет.

Запісай
Сяргей Сноп

Там, далёка, дзе спачывае душа

У 60-х гадах я шмат чую ад сяброву пра Ларысу Геніюш. Гэта быўшы мае студэнцкія гады. Мы, як магі, тады змагаліся за беларушчыну. Мяне началі цягніць у КГБ, выключаць з інстытута. Тады гэта было, як забойства ў пустыні. Вакол - абсалютна варожае асяродзідзе, атупелае, сэрвільнае і запалоханае.

Жыцці тады ў Беларусі было невыносна. Ішла хвала шалёнай русіфікацыі. На кожным кроку які-небудзь рускі чыноўнік, ці нават буфетчыца, пачуўшы беларускую мову, стараліся, як кажуць, плюнціць у твар, зыняважыць, засвідчыць сваю адданасць «парціі і правіцельству»: «На каком эта выязыке разгаварываеце?», «Пачэму не гаварыце па-чалавечскі?» і г.д. Я ведаў, што ў часы генцаўду, у 30-х, было горай. На беларускую філялагію, літаратуру, педагогіку быў недабор студэнтаў. Баяліся паступаць. Калі хто нёс беларускую кніжку ў руцэ, то заглоўкам унутран, да сябе, каб на бачылі, што беларуская. Нацыю вынішчали.

Да 1978 года я ніколі ня бачыўся з Ларысай Геніюш. Але заўсёды адчуваў яе прысутнасць. Гэта была нібы мая няўсъвядомленая душа: я ведаў, што яна ёсьць, і быў спакойны.

Напрыканцы 70-х я стаў адчуваць трывогу. У гэты час Міхася Чарняўскі кажа мне, што моцна захварэў муж Ларыса Антонаўны Янка Геніюш і што ёй пацяжэла. Я вырашыў паехаць у Зэльву да Ларысы Геніюш упершыню ў жыцці.

Паколькі Ларыса Антонаўна мяне ніколі ня бачыла, ехаць трэба было з тым, каго яна хаця ў трохі ведала. Нядыўна ўсё гэта гасцівалася з групай аматараў беларушчыны мастацтвазнаўца Элеанора Вецер. З ёю я і паехаў.

Этот было зімой. Калі прыехалі аўтобусам, ужо вечарэла, і нас ніхто ня бачыў.

- Хто там? - пачуўся звонкі голас.

- Свае, Ларыса Антонаўна, - кажу. - Пазыняк прыехаў.

Хвіліну было поўнае маўчаныне. Потым рагушча

яла пажылая жанчына з прыгожымі ablіччамі і Ѹёмна-сінімі вачымі ўважліва-падазрону ўзіралася на мяне. Я моўчкі ўсъміхаўся і глядзеў на Ларысу Антонаўну.

- Дык вось вы які, - нарэшце сказала яна прыемным голасам...

...Ні адна жанчына не зрабіла на мяне такога моцнага ўражання, як Ларыса Геніюш. У ёй было нешта магнітнага - упэўненасць і здарова

18 студзеня 2001 г.

5

ЧАЛАВЕК СТАГОДДЗЯ ГАРАДЗЕНШЧЫНЫ

У яе вершах - ані слова боязі

(Працяг. Пачатак - на стар.1)

- У пачатку свайго творчага шляху Геніюш абрала сабе прэйдамі «Чайка». Нешта лёгкая, часам, можа, блазумнае. У савецкіх лагерах вязыні называлі яе Маці. Ад Чайкі да Маці - храналагічна адлегласць у некалькі гадоў. Тут ёсьць нейкая знакавасць, якая нясе на сабе адбітак лёсу ўсіх беларусаў.

- Жанчыну называюць па паводзінах. І ў лагерах яна ўвесь час думала пра Беларусь, яна шукала гэтых беларусаў, зібрала іх, падтрымлівала духоўна.

І яе называла - Маці. Не ведаю, як гэта атрымалася. Я першая сказала сама сабе: «Яна - май маці». Ведаеш, Людзей мала, і таму, калі ты іх сустракаеш, дык заўсёды выліваеш нейкія пачуцці...

...Яна мне лісты пісала, як дачцы. Каб яе не было, Божа мой, што з мяне было б! Хто я такая была ў гэтым свеце, дзе адныя камуністы? Маё жыццё зусім павярнулася, як я пабывала ў яе. Толькі тады я ачула ўвесь гэты фальш, які быў вакол нас.

- Калі, дарэчы, Вы ўпершыню з ёю сустрэліся?

- Мы пазнаёмліся ў 1961 годзе. Аляксей Карпук завёз нас да яе ў Зэльву на абкамамскай белай «Болзе». Быў яшчэ Быкаў. Дарога была лёгкая. Мы прыехалі і сели за стол. Канешне, яе ніхто не агітаваў прымца грамадзянства. Тады - не. Але быў адзін раз, калі мы паехалі ізноў, сели, пагаворылі хораша, а потым і кажам: «Можа, вы ёсё ж такі прымеце савецкае грамадзянства?». Яна адразу спахмурнела, ёй так дрэнна стала, што мы, сволачы такія, прыехалі яе агітаваць. Яна сказала: «Не, я пайду хутка ў той Саюз пісьменнікаў, дзе Купала, Колас, Багдановіч, Цётка». Гэта было так смешна тады...

...Але потым мы сталі з ёю ліставацца. Мы былі шчырыя. Яна мяне вучыла: якім я павінна быць чалавекам. Вучыла, што людзей заўсёды трэба карміць, быць гасціннай - да цябе прыходзяць людзі, ты з імі гавары, гавары і кармі. Яна сама гэтак заўсёды рабіла. Бачыць аднойчы, што я не ў настроі, і нават пачысціла мне боцкі. Я тады яшчэ падумала: да чаго я дайша, такая вялікая патэка мяне аблуслоўвае. Энергіі ў яе было шмат.

Мяне яна часта здзіўляла. Як нарадзіўся мой сын, яна раптам прыехала з вялікім букетам кветак. Гэта самы яскравы момант - яна любіла дарыць людзям кветкі.

Некалькі разоў, як я ляжала

ў шпіталі, яна перасылала кветкі са свайго зэльвенскага гародчыка. Прыйходзіць нейкі дзядзька і кажа: «Кветкі - ад Ларысы Антонаўны». Гэта то, што мы стараплі. Яна была шляхцянкай...

- Страшэнныя пакуты, якія выпалі на лёс Геніюш, давалі ёй права скардзіца...

- Па-моіму ѿ яе была беларуская традыцыйная літаратура, яшчэ ад Купалы і Коласа - бедаваць аб цяжкай долі народа. Ёсць у беларусаў такая рыса, і яна перадалаася ёй. Але гэта былі скаргі нейкія лірычныя.

У жыцці яна ніколі не скардзілася. Як памёр мужык яе, Іван Пятровіч, - як яна сябе паводзіла! Яна не галасіла, на людзях не плакала. Ніхто ў Зэльве не бачыў яе заплаканых вачэй. Яна трымалася.

А яе вельмі крыўдзілі. Труцілі двух сабакаў, агарод па частачках адбіралі, усякую гадасць ёй рабіла гэтая зэльвенская шантрапа.

Калі ўжо засталася адна, Міхась Чарняўскі прывёз ёй сякерку маленьку археалагічную. Яна трымала яе пад падушкай на той выпадак, калі нехта палезе да яе.

- Кім яна была тады для Вас, найперш? За ёю сачыў КГБ, яна не прымала савецкага грамадзянства. Для разумнага чалавека гэтага дастатковая, каб пачаць нешта думаць. Кім Вы ўспрымалі Ларысу Антонаўну ў тых часы? Змагаркой?

- Як пачатку, Вялікую. Яна давала гэта адчуць. Я заўсёды прыязджала да яе атрымаша натхненне.

Мяне некалькі разоў выклікала КГБ: «Мы знаем, што вы к ней ездите. Но не могли бы вы с ней поговорить: так и так?» Я кажу: «Божа мой, я яе чаму-небудзь наручу?! Яна прыйшла такую жыццёвую школу, і нейкая шмакадзяўка будзе яе вучыць - як што рабіць. А ездзіць я ўсё роўна буду».

Яна заўсёды чытала свае вершы, і кожны раз - новыя. Я памятаю, паставіць металічную печаку на пячэні, уключыць, сядзі і дастане свой сыштак. І пачынае табе чытаць і плечуком сваім так крыху падважаючы. Падзываючы, нават, крыху ненатуральная так. І гэта такія вершы! Заўсёды нейкі крок наперад. Так, сялянскія, але заўсёды Ларыса Геніюш. Адносіны да яе з

боку пісьменнікаў былі добрыя. Усім хацелася адмыцца, ачысціцца яе ад сваёй подласці, бездухоўнасці. Да яе ўсе прыязджалі, і яна ўсіх прымала. Яна жыла па нейкіх невядомых законах продкаў. Як маці Тэрэза.

Я запомніла, як мы ездзілі з ёю ў 1981 годзе на з'езд Саюза пісьменнікаў. Яна ўзяла білет у агульны вагон, а мне хацелася нормальна выглядаць - і я ўзяла купэ. І ѿ мяне быў клопат: як угарварыць яе перайсці да мяне ѿ купэ, а яна - ні за што. Такая была эканомная. Гэта лагернае. І мне давялося перайсці да яе ѿ вагон.

У Менску яе на з'езд не пускалі, бо не было запрашэння, а толькі тэлеграма ад Ніла Гілевіча. Але ж пасля прапусцілі. На з'ездзе ўсе вакол яе хадзілі, запрашалі ѿ госткі, былі ўзрадаваныя. Памятаю, Максім Танк ёй цэлую гару цукерак прынёс. Так неяк ён ішоў, а з боку глядзелася - вясковы кавалер на вечарыне. У іх былі вельмі добрыя адносіны.

- Данута Янаўна, калі б Ларыса Геніюш дажыла да сённяшняга дня, што яна адчувала б, дзе была б? Сённяшняя беларуская рэчаіснасць па духу не надта адышла ад лагерных часоў.

- Па-моіму ёй было б вельмі брыдка глядзець, якога «прэзідэнта» выбраў сабе народ. Дарэчы, у яе былі вельмі блізкія стасункі з Пазняком. Яна яму на кніжцы напісала: «У цябе ёсьць адна каханая - Беларусь». Ён аж скалануўся.

Яна да сцягоў ставілася - надзвычайна. У той час былі вельмі папулярныя чэшскія хакеісты. І калі па тэлебачанні пачыналі граць гімн, яна ўставала. «Я не магу, - кажа, - слухаць гэты гімн седзячы». Бел-чырвона-белы сцяг быў для яе ўсім. І перажыць тое, як здымалі гэты сцяг, для яе было б цяжка.

- Данута Янаўна, хацелі б Вы напрасіць прабачэння ѿ Геніюш?

- Колькі хочаш. Але перш за ёсё, вось за што. Калі яна памірала, я прыйшла і па-свінску яе ўгаворваю: «Напішыце запавет на свае рэчы». Ёй трэба было напісаць адзін толькі сказ: «Хачу, каб у мایм дому быў мемарыяльны музей». А яна пачала на мяне чытаць: «Дануся, як ты можаш мяне хаваць, я ж яшчэ не памерла! Да ѿ мяне ж сын ёсьць, унук ёсьць». Я не ведала, як ёй растлумачыць, што гэтага мала, што мы жывем у нялюдской савецкай дзяржаве...

Гутарыў
Павал Мажэйка



Ларыса Геніюш

Адзінай мэты не зракуся,
і сэрца мne не задрыжыць:
як жыць - дык жыць

для Беларусі.

А без яе - зусім не жыць.

3 мінулага

Сілаю ѿ сеці злоўлена.
Краты усю і ланцуці.
Сэрца маё перапоўнена
горам праз берагі.

Крыўда ўзвіваеца полымем,
здаецца, з прадоння пяшчэр.
З пекла упала на голаву мне
ўся гэта ССР.

У змаганні, у цярпенні,
за кратамі -
адна, заўсёды адна,
У прайдзе сваёй заўзятая,
Рукі ламлю давідна.

Скаргі, аднак, не вымаўлю
болю не знаю, бадай.
Вышерплю, у Бога вымалю
волю табе, родны Край.

Мы - як зубры,
мы ѿ сябе дома,
Тутэйшыя,
што ад вякоў жывуць.
Мы - як дубы,
нас можна знішчыць громам,
але з зямлі нас роднай
не скрануць...

Маё сэрца з зямлёю зраслося.
Калі вецер бярозы сагне,
ветру вольнага хор стогалосы
у чыстым полі сумуе па мне.

Воля - не тое,
што рукі развяжуць,
зменяць на большую
кветку малую.
Воля - не тое,
што «вольны ты» скажуць.
Воля - то воля,
якую адчую.

Кроў збяжыць рабінамі на вусны,
Слыніцца ад гора стогн і дых,
Толькі горкіх слёзай беларускіх
у вачох не ўбачыце маіх!

Груганы ўжо не над намі крачуць,
Нашы слёзы адпілыві ѿ вякі,
Мужныя ія жаліцца,
ня плачуць,

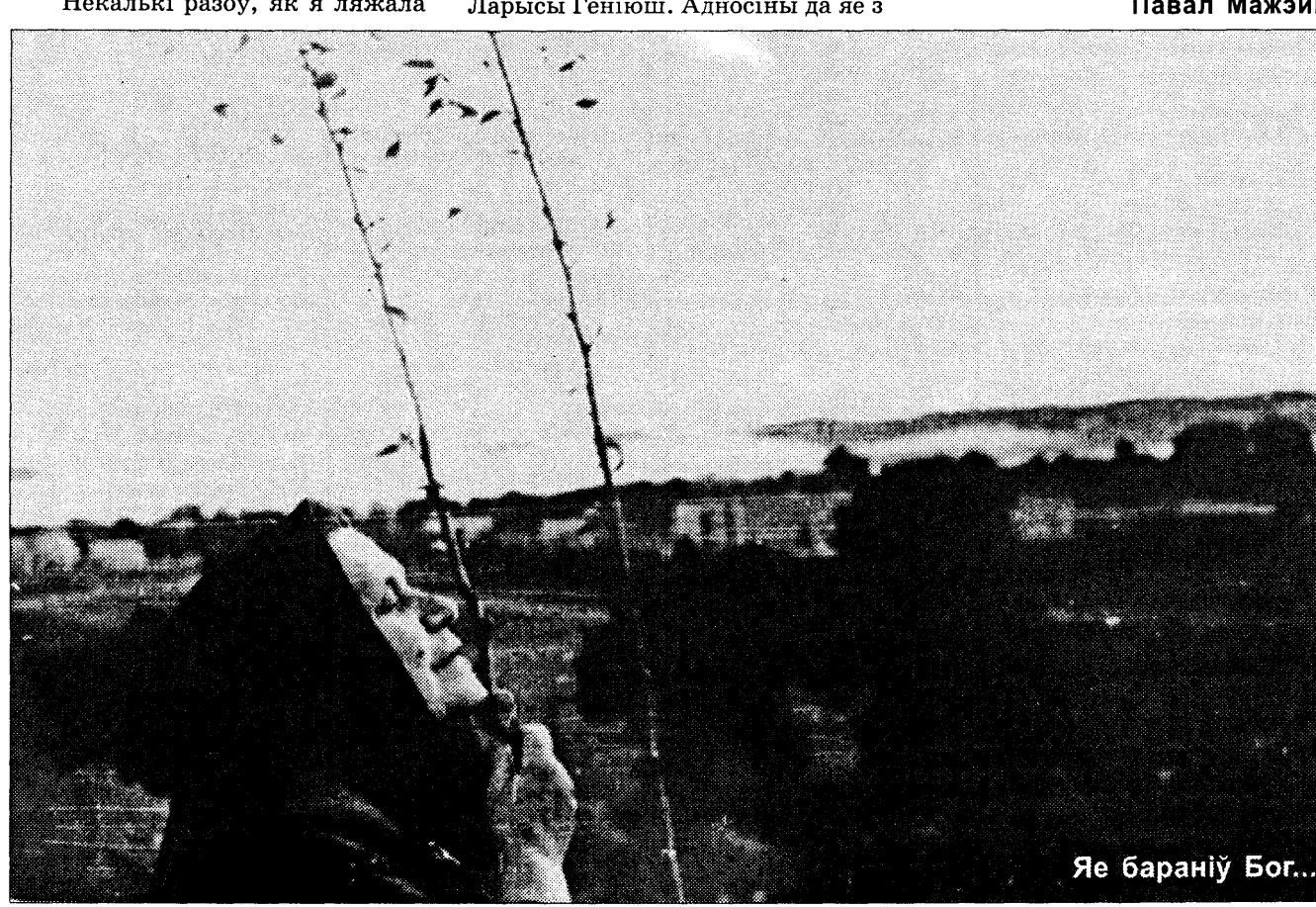
мужныя сціскаюць кулакі.
Вам страх маёй прысутнасці,
што я жыву на свеце,
я след вашай праступнасці,
які трэба зацерці.

Ахвяра вашай дзікасці,
сярод жывых жывая,
так мучылі бяз літасці,-
я з тых, што боль стрываюць.

Я з тых, хто не забудзеца
пра енк і кроў няявінных,
і словы мае збудуцца,
і нелюдзі пагінучы!

Быць

Быць, то на ўласную сцежку
ступіць,
На сілы свае спадзявацца.
Не апрайцесе на стаўпы,
удзел ўсіх стаўпоў - хістацица.



Яе бараніў Бог...

НТВ плюс: Наше кино, Мир кино, Спорт

18 студзеня 2001 г.

6

Панядзелак, 22

НАШЕ КИНО

9.05 Лекарство против стресса. Эраст Гарин, Лидия Сухаревская, Юрий Любимов, Михаил Жаров и Александр Демьянченко сатирической комедии Надежды Концеверовой и Михаила Шапиро "КАИН XVII". 1963 г.
 10.35 Мультфильм "Контакты... Конфликты...". 1984 г.
 10.50 Георгий Светлани в фильме Элема Климова "СПОРТ, СПОРТ!". 1970 г.
 12.10 Олег Фомин, Анатолий Равикович и Александра Колоколова в боевике Владимира Феоктистова "ФАНАТ-2". 1990 г. Д-13.
 13.35 Приз "Ника". Елена Яковлева в мелодраме Петра Тодоровского "ИНТЕРДВОЧКА". ССРР - Швейцарія. 2 серії. 1989 г.
 16.00 КіноНовости.
 16.10 Чорно-біле золото. Георгій Тараторкін, Іннокентій Смоктуновський, Татьяна Бедова, Ефім Копелян, Євгеній Лебедев, Вікторія Федорова і Майя Булгакова в кінопромані "ПРЕСТУПЛЕНИЕ И НАКАЗАНИЕ". 1-я серія. 1969 г.
 10.50 КіноНовости.
 11.00 Рінта Сергеєва і Нікіта Сергеєв (Михайлівський) в мелодрамі Алян Шахмалієвой "ДЕТИ КАК ДЕТИ". 1978 г.
 12.10 Галина Волчук в комедії Віталія Мельникова "УНИКУМ". 1983 г.
 13.35 Сериал "СИБІРИАДА". Режиссер Андрей Михалков-Кончаловский. В ролях: Владимир Самойлов, Виталий Соломин, Наталия Андреиченко, Нікита Михалков, Павел Кадочников, Елена Коренева, Людмила Гурченко. 1-я серія. 1978 г.
 14.45 Дело №... Алексей Булдаков в детективі Александра Пащюкова "ТИХОЕ СЛЕДСТВІЕ". 1986 г.
 15.50 КіноНовости.
 16.00 Майя Булгакова в кінопромані Лівія Куліджанова "ПРЕСТУПЛЕНИЕ И НАКАЗАНИЕ". 2-я серія. 1969 г.
 17.45 Наталя Попова, Олег Басилашвили і Леонід Броневий в кіноповести Вадима Гаузера "ВРАЧА ВЫЗЫВАЛИ?". 1974 г.
 18.55 Лекарство против стресса. Олег Анофреев, Светлана Дружиніна і Анатолій Кузнецов в комедії Самсонова Самсонова "ЗА ВІТРИНОЙ УНИВЕРМАГА". 1955 г.
 20.25 Сериал "СИБІРИАДА". 2-я серія.
 21.30 КіноНовости.
 21.40 Дело №... Петро Вельямінов, Валерій Івченко і Ніколаї Караченцов в детективі Лівія Куліджанова "СРЕДА ОБІТАННЯ". 1987 г.
 22.55 Звездний билет. Зоя Федорова в музикальній комедії Ігоря Савченко "Гармонь". 1934 г.

Аўтарак, 23

НАШЕ КИНО

9.05 Майя Булгакова в кінопромані Лівія Куліджанова "ПРЕСТУПЛЕНИЕ И НАКАЗАНИЕ". 1-я серія. 1969 г.
 10.50 КіноНовости.
 11.00 Рінта Сергеєва і Нікіта Сергеєв (Михайлівський) в мелодрамі Алян Шахмалієвой "ДЕТИ КАК ДЕТИ". 1978 г.
 12.10 Галина Волчук в комедії Віталія Мельникова "УНИКУМ". 1983 г.
 13.35 Сериал "СИБІРИАДА". Режиссер Андрей Михалков-Кончаловский. В ролях: Владимир Самойлов, Виталий Соломин, Наталия Андреиченко, Нікита Михалков, Павел Кадочников, Елена Коренева, Людмила Гурченко. 1-я серія. 1978 г.
 14.45 Сериал "СИБІРИАДА". 2-я серія.
 14.45 Сергей Попов в кінопримічі Вадима Гаузера "ВРАЧА ВЫЗЫВАЛИ?". 1974 г.
 15.10 Анатолій Кузнецов в комедії Самсонова Самсонова "ЗА ВІТРИНОЙ УНИВЕРМАГА". 1955 г.
 15.20 Сериал "СИБІРИАДА". 2-я серія.
 15.50 КіноНовости.
 16.00 Майя Булгакова в кінопромані Лівія Куліджанова "ПРЕСТУПЛЕНИЕ И НАКАЗАНИЕ". 2-я серія. 1969 г.
 17.45 Наталя Попова, Олег Басилашвили і Леонід Броневий в кіноповести Вадима Гаузера "ВРАЧА ВЫЗЫВАЛИ?". 1974 г.
 18.55 Лекарство против стресса. Олег Анофреев, Светлана Дружиніна і Анатолій Кузнецов в комедії Самсонова Самсонова "ЗА ВІТРИНОЙ УНИВЕРМАГА". 1955 г.
 20.25 Сериал "СИБІРИАДА". 2-я серія.
 21.30 КіноНовости.
 21.40 Дело №... Петро Вельямінов, Валерій Івченко і Ніколаї Караченцов в детективі Лівія Куліджанова "СРЕДА ОБІТАННЯ". 1987 г.
 22.55 Звездний билет. Зоя Федорова в музикальній комедії Ігоря Савченко "Гармонь". 1934 г.

МИР КИНО

9.35 Дэніэл Стерн, Джон Польто и Брайд Салливан в комедії Грега Бімена "БРОДЯГА" (США). Д-13.
 11.05 Мэттью Модайн, Ронди Куйд и Пол Рейзэр в комедії Сема Вейманса "ПРОЩАЙ, ЛЮБОВЬ" (США). Д-13.
 12.50 Гери Грехэм, Ерік Піерпонт и Мішель Скарабеллі в научно-фантастическом фильме Кеннета Джонсона "ЧУЖАЯ НАЦІЯ: ТЕМНИЙ ГОРИЗОНТ" (США). Д-17.
 12.35 Календарь "Мира кино". Хэмфри Богарт.
 12.55 Тед Денісон, Марія Кончита Алонсо, Річард Малліган и Пол Сорвіно в комедії Джека Бімена "ДРАГОЦЕННАЯ НАХОДКА" (США). Д-17.

11.40 Джек Леммон, Тоні Кертіс, Натали Вуд и Пітер Фальк в комедійно-приключенческому фільмі Блайка Эдварда "ВОЛШІШІ ГОНКИ" (США). С.
 14.15 Норма Аллендро, Роберт Лоджіа і Лів Ульман в фільмі "ГАБІ" (США). Д-17.
 16.15 День рождения режиссера. Джим Джармуш, Фрэст Уайтекер, Джон Торме и Кіффі Горман в боевику Джима Джармуша "ПЕС-ПРИЗАК: ПУТЬ САМУРАЯ" (Франція - США - ФРГ - Японія). Д-17.

18.10 Тед Денісон, Марія Кончита Алонсо, Річард Малліган и Пол Сорвіно в комедії Блайка Эдварда "НУ И ДЕЛА!" (США). Д-13.
 19.40 Джайл Клейберг, Габріель Альвар, Робер Даві и Джо Мантені в фільмі Джека Бендера "МОЙЛАСКОВІЙ ІНЖЕКЦІЙ УБІЙЦА" (США). Д-17.
 21.15 Габріэл Бірн, Ліна Улін і Клер Дін в лірическій комедії Терезы Коннеллі "ПОЛЬСКАЯ КРАСАВИЦА" (США). Д-17.

22.30 - 0.10 Хетер МаксКомб і Майкл Уайл в драмі Франсіса Фон Цернека "ПОКИНУТЫЙ БОГОМ" (США). Д-17.

СПОРТ
 9.00 "Пресс-центр"
 9.15 Аэробика
 9.40 Хроника недели
 10.10 Шахматы. Супертурнир в Вейк-ан-Зее

10.40 "Железный фактор". Чемпионат мира по бодибилдингу. Часть 1-я
 11.40 "Фан-клуб американского футбола"
 12.05 Аэробика

12.30 Баскетбол. Чемпионат НВА. "Філадельфія-76". "Нью-Джерсі Нетс". Передача из США
 15.00 "Пресс-центр"
 15.15 Сидней-2000. Р. С. Сипхронное плавание

16.45 Самый сильный человек 2000. Фінал
 17.30 "Тройной блок". Передача о волейболе
 18.00 "Пресс-центр"

18.15 "Современная горнолыжная школа"
 18.30 "НХЛ - Плюс"
 19.00 "Звездный вторник"

20.15 "Пресс-центр"
 20.20 "Век спортивный - век уходящих"

20.22 Шахматы. Супертурнир в Вейк-ан-Зее
 21.50 Кикбоксинг. Матч среди профессионалов в "Метелице"

23.00 Новости
 23.15 Баскетбол. Обзор матчей Евролиги ULEB

Серада, 24

НАШЕ КИНО

9.05 Черно-белое золото. Георгий Тараторкин, Иннокентий Смоктуновский, Татьяна Бедова, Ефим Копелян, Евгений Лебедев, Виктория Федорова и Майя Булгакова в кінопромані "ПРЕСТУПЛЕНИЕ И НАКАЗАНИЕ". 1-я серія. 1969 г.
 10.50 КіноНовости.
 11.00 Рінта Сергеєва і Нікіта Сергеєв (Михайлівський) в мелодрамі Алян Шахмалієвой "ДЕТИ КАК ДЕТИ". 1978 г.
 12.10 Галина Волчук в комедії Віталія Мельникова "УНИКУМ". 1983 г.
 13.35 Сериал "СИБІРИАДА". Режиссер Андрей Михалков-Кончаловский. В ролях: Владимир Самойлов, Виталий Соломин, Наталия Андреиченко, Нікита Михалков, Павел Кадочников, Елена Коренева, Людмила Гурченко. 1-я серія. 1978 г.
 14.45 Сергей Попов в кінопримічі Вадима Гаузера "ВРАЧА ВЫЗЫВАЛИ?". 1974 г.
 15.10 КіноНовости.
 15.20 Сериал "СИБІРИАДА". 2-я серія.
 15.50 КіноНовости.
 16.00 Мультфильм "Перевал". 1988 г.
 17.45 Борис Ліванов, Иннокентий Смоктуновский і Алла Демидова в кінодрамі Ільї Авербаха "СТЕПЕНЬ РИСКА". 1968 г.
 18.15 Владимир Изотов в трагікомедії Віталія Мельникова "СТАРШИЙ СЫН". 2 серія. 1975 г.
 19.05 Сериал "СИБІРИАДА". 3-я серія.
 19.45 Борис Ліванов, Иннокентий Смоктуновский і Алла Демидова в кінодрамі Ільї Авербаха "СТЕПЕНЬ РИСКА". 1968 г.
 20.15 Владимир Изотов в трагікомедії Віталія Мельникова "СРЕДА ОБІТАННЯ". 1987 г.
 21.05 КіноНовости.

МИР КИНО

9.35 Руттер Хаузер и Джоан Чен в фантастичному боевику Філіппа Моры "ДРАГОЦЕННАЯ НАХОДКА" (США). Д-13.
 11.05 Мэттью Модайн, Ронди Куйд и Пол Рейзэр в комедії Сема Вейманса "ПРОЩАЙ, ЛЮБОВЬ" (США). Д-13.
 12.50 Гери Грехэм, Ерік Піерпонт и Мішель Скарабеллі в научно-фантастическом фильме Кеннета Джонсона "ЧУЖАЯ НАЦІЯ: ТЕМНИЙ ГОРИЗОНТ" (США). Д-17.
 12.50 Гери Грехэм, Ерік Піерпонт и Мішель Скарабеллі в научно-фантастическом фильме Кеннета Джонсона "ЧУЖАЯ НАЦІЯ: ДУША И ТЕЛО" (США). Д-17.
 14.20 Меріл Стрип, Кетрін МакКормак і Ріс Іфанс в драмі П'єта О'Коннор "ТАНЦЫ ВО ВРЕМЯ ЛУНАЗЫ" (Ірландія - США). С.

15.20 Меріл Стрип, Кетрін МакКормак і Ріс Іфанс в драмі П'єта О'Коннор "ЧУЖАЯ НАЦІЯ: ДУША И ТЕЛО" (США). Д-17.
 15.55 Франк Сталлоне, Джо Естевез і Карап Блэк в фантастичному фільмі Дональда Джексона "РОЛЛЕР-БРІТВА" (США). Д-13.

16.20 Дэніэл Стерн, Кетрін МакКормак і Ріс Іфанс в драмі П'єта О'Коннор "ТАНЦЫ ВО ВРЕМЯ ЛУНАЗЫ" (Ірландія - США). С.

17.30 День рождения звезды: Настасья Кински. Настасья Кински і Габріэл Бірн в драмі Мартіна Донована "НА ГРАНИ" (США). Д-13.
 19.00 Мэттью Модайн, Ронди Куйд и Пол Рейзэр в комедії Сема Вейманса "ПРОЩАЙ, ЛЮБОВЬ" (США). Д-13.

20.20 Меріл Стрип, Кетрін МакКормак і Ріс Іфанс в драмі Кеннета Джонсона "ЧУЖАЯ НАЦІЯ: ДУША И ТЕЛО" (США). Д-17.

21.15 Кшиштоф Ясинський і Івона Бельська в мистичному трилері Марека Пестрака "ВОЛЧИЦА" (Польща). Д-17.

22.55 - 1.00 Страна на карте мира: Польша. "Столет в кіно".

СПОРТ
 9.00 "Пресс-центр"
 9.15 Аэробика

9.40 Шахматы. Супертурнир в Вейк-ан-Зее
 10.10 Самый сильный человек 2000. Фінал

11.00 "Звездный вторник"
 12.00 "Пресс-центр"

12.15 Аэробика
 12.40 Тхэквондо. Международный турнир "Кубок Петра Великого". Передача из Санкт-Петербурга

13.40 Гонки на катерах. Чемпионат мира в классе 1
 14.10 "Короли бильярда"
 14.40 "Тройной блок". Передача о волейболе

15.10 "Пресс-центр"
 15.25 "Спорт и музыка"
 17.30 "Урок шахмат для начинающих"

18.00 "Пресс-центр"
 18.15 "Звездный вторник"
 18.45 Баскетбольное обозрение NBA

19.00 "Пресс-центр"

20.00 "Power week - неделя НХЛ"
 20.55 Волейбол. Лига чемпионов. Мужчины. "Фридрихсхafen" (Германия) - "Белогорье-Динамо" (Россия)

21.20 Шахматы. Супертурнир в Вейк-ан-Зее
 22.30 "Снежный мир". Тележурнал

23.00 "Пресс-центр"
 23.30 "Снежный мир". Тележурнал

23.45 Баскетбол. Обзор матчей Евролиги ULEB

Чацвер, 25

НАШЕ КИНО

9.05 Мультфильм "Перевал". 1988 г.
 9.35 КіноНовости.
 9.45 Борис Ліванов, Иннокентий Смоктуновский і Алла Демидова в кінодрамі Ільї Авербаха "СТЕПЕНЬ РИСКА". 1968 г.
 10.15 Владимир Изотов в трагікомедії Віталія Мельникова "СТАРШИЙ СЫН". 2 серія. 1975 г.
 13.25 Сериал "СИБІРИАДА". 3-я серія.
 14.40 Дело №... Петр Вельямінов, Валерій Івченко и Ніколаї Караченцов в детективі Віталія Мельникова "СРЕДА ОБІТАННЯ". 1987 г.
 15.50 КіноНовости.
 16.00 Мультфильм "Перевал". 1988 г.
 17.25 Вячеслав Невинний в комедії Евгения Герасимова "ОЧЕНЬ ВАЖНАЯ ПЕРСОНА". 1984 г.
 18.15 КіноНовости.
 19.05 КіноНовости.
 19.35 КіноНовости.

МИР КИНО

</div

18 студзеня 2001 г.

7

РЭКЛАМА**Тэлефон: (0152) 72-29-96, 72-37-14****ПРАДАОУ**

✓ БУС «Баркас»; газ, бензін, 8 месці, а таксама «Баркас» на запчасткі, асбона запчасткі. Тэл. у Лідзе: 2-78-82 (пасля 15.00).
 ✓ З-пакаёвую кватэру і гараж у г.п. Воранава. Тэл. у Гродне: 5-12-15.

✓ А/м «Fiat Uno» 89 г.вып., пральную машыну-аўтамат. Тэл. (8-212) 36-9-03.

✓ Дом шлакабетонны, аблаздзены цэглай, 219 кв. метраў жылой плошты, 109 кв. метраў для жыцця, праведзены 3 фазы асвятлення, ёсць вада, каналізацыя, хлеў блочны 5х6 кв. метраў, лазня, сад, пячное асяпленне, 25 сотак зямлі. Тэл. 75-23-47.
 ✓ Масквіч-412 і Масквіч-2140 па запчастках; дакументы на Масквіч-2140. Усё танна. Тэл. (8-294) 98-2-17 (увечары).
 ✓ Куртку джынсовую (п. 50-52), жаночыя боты (37; 37,5), жапачкае дэмісезоннае паліто (44-48), мужчынскія плашчы (46-54), мужчынскія касцюмы (48-50). Тэл. 33-79-95.

✓ Рогілася (11 разглінаванні), два паўтарацьня (1,5) ложкі (б/у, танна), магнітафоны «Сатурн-201», «Вега-328» - стэрэа, мужчынскія плашчы (памеры 46-54), мужчынскія касцюмы (п.48, рост 182; п.50, рост 176), асennія жаночыя боты (п.37), зімовыя жаночыя боты (п.38). Тэл. 33-79-95.

✓ Халадзільнік «Снайге-15Е» б/у, а таксама шыны і лабавое шкло ад «Масквіча-2140». Тэл. 44-39-70.

✓ Двухкватэрны дом у Бераставіцкім раёне, сад, агарод, гаспадарчыя пабудовы. Тэл. 31-72-26.

✓ Трохтомік песьень Уладзіміра Высоцкага. Ад вас - канверт са зваротным адрасам. Пішыце на адрас: 222160, Жодзіна, а/c 39.

✓ BMW-518, 79 г.вып., на беларускіх нумерах, у добрым стане, на ўліку ў Менску, газ, бензін. Звяртаца: Гарадзенская вобл., г.п. Воранава, вул. Вясновая, д.17. Тэл. (8-294) 2-27-44.

✓ BMW-318, бензін, 1984 г.вып., цэнтральны замок, дымскі, сігналізацыя. Тэл. 33-35-18.

✓ Балконныя рамы, вагонку для абшыўкі балконаў; фаркі, пераключальнікі да электраплітату. Тэл. 76-50-13.

✓ Набор мяккіх мэблі: два краслы-ложкі, канапа-ложак. Можна паасобку. Тэл. 76-19-29.

✓ Прыватызованы пакой, альбо мянлю на кватэру з даплатай. Тэл. 2-03-39 (запрасіць Алу).

✓ Дачу (таварыства «Хімік»); халадзільнік «Саратаў», б/у, для дачы. Тэл. 31-23-97.

✓ Новыя камп'ютары, камп'ютарныя часткі пад заказ. Гарантыя. Тэл. (8-029) 631-15-09.

✓ Узмацинільнік «Электроніка У-043», МП «Нота-201», калонкі, эквалайзер, друкарскую машынку, гімнастычную сценку, відзэмагнітафон BN-12, тэрмарэгулятар да акварыума. Тэл. 47-00-16.

✓ Апарат па вырабу цукровай ваты на беларускіх дакументах і касавы апарат «Інтэграл». Тэрмінова (у сувязі з пераездам). Тэл. у Ваўкаўску: 6-12-74.

✓ Ложак (1,5); ручную швачную машынку, касметычны інгалятар «Рамонак». Усё б/у. Тэл. 74-09-19.

Масквіч-412 на запчасткі. Тэл. 74-37-16.

✓ Ніткі рознага колеру. Тэл. 6-83-19.

✓ Дыскаводы (3,5 дзюйма), б/у. Тэл. 71-07-39.

КУПЛЮ

✓ ВАЗ у нармальнym станові (кошт - да 200 у.а.). Тэл. (8-262) 2-95-80.

✓ Кнігі і часопісы па пчаларству, рамкі б/у да гадаванскіх вуліч. Тэл. у Бераставіцы: 2-14-00.

✓ Трактар МТЗ-80 ці ЮМЗ-3 у добрым станові ў адтэрмінную за у.а. Тэл. у Жыткавічах Гомельскай вобласці: (8-253) 7-14-31.

✓ Слоўнікі, падручнікі па балгарскай, нямецкай, польскай, чашскай мовах. Тэл. 2-85-77, 33-09-39.

✓ Станок дрэваапрацоўчы. Нядорага. Тэл. 6-01-59.

Машыну чарназёму альбо торфу з дастаўкай. Тэл. 72-70-60.

✓ Курыны навоз з дастаўкай. Тэл. 6-38-26.

✓ Настольную лямпу. Танна. Тэл. прац. 72-37-14, 72-29-96 (з 10.00 да 18.00, акрамя серады і выходных; запрасіць Святлану).

Антыкварыят, старыя манеты, узнагароды, гадзіннікі. Тэл. 72-02-26.

✓ Старыя піўныя бутэлькі з надпісамі на скеле. Тэл. 75-33-55.

МЯНЯЮ

✓ 2-пакаёвую кватэрну на 2-пакаёвую з даплатай. Тэл. 2-92-08.

✓ 3-пакаёвую кватэрну чэшской планіроўкі на добраўпрадкаўчыні дому ў Гродне, альбо на 2-пакаёвую кватэрну новай планіроўкі (пажадана ў Ленінскім раёне). Прапаноўваць варыянты. Тэл. 31-23-97.

✓ 2-пакаёвую кватэрну з тэлефонам на 1-пакаёвую кватэрну старой планіроўкі з тэлефонам. Звяртаца: вуліца Кляновая, дом 31, кватэрна 145.

✓ 2-пакаёвую кватэрну ў Шчучыне на 2-пакаёвую ў Гродне. Тэл. у Шчучыне: 24-9-08.

ПАСЛУГІ

✓ Доктар С. Каляда: інтэнсіўная псіхатрапія алкагалізму, зацішнія вагі. Найноўшыя методыкі. Тэл. 74-35-46 да 18.00.

(Ліц. N796 да 2004 года, МЗ РБ).
 ✓ Сацыяльны дизайн: бізнес і палітыка; ступень майстра карэктнай інстытута В. Вульфа халадзінамікі (ЗША); праграміст-математык (ГрДзУ). Ільготы - сябрам БНФ. Тэл. 5-25-71.

✓ Самастойна вывучыў дзве замежныя мовы. Пасляхова вывучаю трэцюю. Аказваю метадычную дапамогу. Забяспечу дыдактычным матэрыялам. Кошт альной кансультацыі - 5 тысяч рублей. Для школьнікаў - 2 тысячи рублей. Тэл. 33-10-58.

✓ Юрыдычныя паслугі (Ліц. МЮ да 26.12.2005 года). Тэл. 33-68-47 (з 9.00 да 17.00).

✓ Кансультатыўныя, контрольныя работы па філасофіі і праву. Тэл. 47-32-70.

✓ Усё па беларускай, ангельскай і лацінскай мовах. Тэл. 33-21-83.

✓ Выраб ксеракопій ў вялікай колькасці. Пасведчанне N17955. Тэл. 44-14-33 (з 12.00 да 14.00).

✓ Рэпетытарства па хіміі, біялогії. Тэл. 31-50-27.

✓ Набор тэкстаў на камп'ютары, сканаванне, раздрукоўка на матрычным прынтары. Тэл. 76-55-16.

✓ Ангельская мова: пераклады і кантрольныя работы. Хутка і яканская. Тэл. 31-15-83.

✓ Дапамагу набраць вагу ці пазбавіцца лишніх вагі і цалюлоту. Бясплатныя кансультацыі і асаўствае лячэнне. Сертыф. пасведчанне N0833011992 МЗ РБ. Тэл. 31-52-42.

✓ Аблесданне і лячэнне хранічных захворванняў па методыцы Р.Фоля. Ліц. МЗ N224 да 30.12.2001 года. Тэл. (8-017) 258-88-14.

✓ Відэаздымка. Яканская, прафесійна выканаем работы па стварэнні відэафільма, відэакліпа, рэкламнага роліка. Ліцензія МК N613 да 2004 года. Выязджае на месца здымкі на сваім транспарце. Звяртаца: 231900, Гарадзенская вобласць, г. Ваўкаўск, а/c 17. Тэл. 2-34-86.

✓ Рэпетытарства па матэматыцы, школы курс. Тэл. 72-22-77.

✓ Рэпетытарства па ангельскай мове. Даствчаны высокакваліфікаваны педагог. Тэл. 72-62-79.

✓ Набор тэкстаў, курсавых работай на камп'ютары. Раздрукоўка. Тэл. 44-70-03 (запрасіць Андрэя).

✓ Польская, балгарская мовы. Тэл. 2-85-77, 33-09-39.

✓ Ангельская мова: афармленне дакументаў, анкетаў, пераклады. Тэл. 31-15-83 (запрасіць Аляксандра).

✓ Ангельская мова: рэпетытарства, пераклады. Тэл. 274-46-82, 211-00-00, альбо 9-39-87 (запрасіць Вольгу).

✓ Рамонт каляровых тэлевізараў. Устаноўка ПАЛ, дыстанцыйнага кіравання, тэлетэксту. Ліцензія N1243, выдадзеная МП да 2004 года. Тэл. 31-37-05.

✓ Рэпетытарства па ангельскай і нямецкай мовах. Пераклады. Тэл. 6-12-71 (пасля 18.00).

✓ Ангельская мова для ўсіх. Тэл. 76-38-02.

✓ Дапамагу ў выкананні задачаў, контрольных, курсавых і дипломных работай па любых будаўнічых канструкцыях, супраціўленні матэрыялаў, тэрэтычнай тэхнічнай ды будаўнічай механіцы. Тэл. 72-16-55.

✓ Рэпетытарства па фізіцы. Да-памагу ў расчэнні задачаў, контрольных работай. Тэл. 76-55-14 (запрасіць Юрыя).

✓ Усё па беларускай, ангельскай і лацінскай мовах. Тэл. 33-21-83.

✓ Выраб ксеракопій ў вялікай колькасці. Пасведчанне N17955. Тэл. 44-14-33 (з 12.00 да 14.00).

✓ Рэпетытарства па хіміі, біялогії. Тэл. 31-50-27.

✓ Набор тэкстаў на камп'ютары, сканаванне, раздрукоўка на матрычным прынтары. Тэл. 76-55-16.

✓ Ангельская мова: пераклады і кантрольныя работы. Хутка і яканская. Тэл. 31-15-83.

✓ Дапамагу набраць вагу ці пазбавіцца лишніх вагі і цалюлоту. Бясплатныя кансультацыі і асаўствае лячэнне. Сертыф. пасведчанне N0833011992 МЗ РБ. Тэл. 31-52-42.

✓ Аблесданне і лячэнне хранічных захворванняў па методыцы Р.Фоля. Ліц. МЗ N224 да 30.12.2001 года. Тэл. (8-017) 258-88-14.

✓ Відэаздымка. Яканская, прафесійна выканаем работы па стварэнні відэафільма, відэакліпа, рэкламнага роліка. Ліцензія МК N613 да 2004 года. Тэл. 31-52-42.

✓ Аблесданне і лячэнне хранічных захворванняў па методыцы Р.Фоля. Ліц. МЗ N224 да 30.12.2001 года. Тэл. (8-017) 258-88-14.

✓ Аблесданне і лячэнне хранічных захворванняў па методыцы Р.Фоля. Ліц. МЗ N224 да 30.12.2001 года. Тэл. (8-017) 258-88-14.

✓ Аблесданне і лячэнне хранічных захворванняў па методыцы Р.Фоля. Ліц. МЗ N224 да 30.12.2001 года. Тэл. (8-017) 258-88-14.

✓ Аблесданне і лячэнне хранічных захворванняў па методыцы Р.Фоля. Ліц. МЗ N224 да 30.12.2001 года. Тэл. (8-017) 258-88-14.

✓ Аблесданне і лячэнне хранічных захворванняў па метод

